

גאון

זוכרים את הרבנית ד"ר שרה חיה דרוקמן זצ"ל פרשת שבוע

תאמר לבית יעקב / הרב שמעון לפיד

השבוע עלתה לגנזי מרומים נשמתה של חותנתי הרבנית ד"ר שרה דרוקמן זצ"ל והיו דברים אלו לעילוי נשמתה הטוהרה.

א. בית יעקב - האשה היא עקרו של בית
בפתיחה למתן תורה (שמות יט ג) ישנו ביטוי מיוחד:
"וּמִשָּׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְקֹנָן מֶ־הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וּפִירַשׁ רַש"י (מדברי חז"ל): "לבית יעקב - אלו הנשים". האשה היא הבית, היא עקרת הבית, עקרו של הבית. וכדברי ר' יוסי (שבת קיח ב): "אמר רבי יוסי: מימי לא קריתי לאשתי אשתי ... אלא: לאשתי ביתי". וכמבואר במשנה (יומא א א) "ביתו זו אשתו".

לכן יש להקדים את האמירה ל"בית יעקב", לנשים, לפני ההגדה לגברים, ל"בני ישראל" - כי היא המפתח לקיום התורה, כי האשה היא היוצרת את חיי הבית.
לכן נאמר "ואל תטוש תורת אמך", את התורה החיה, שבונה האם בילדיה.

ב. בית ועד לחכמים
במסכת אבות מצאנו שתי הדרכות בחיי הבית
אבות פרק א ד: "יוסי בן יועזר אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים והוי מתאבק בעפר רגליהם והוי שותה בצמא את דבריהם:
יש כאן שלוש הדרכות:

א. בית ועד לחכמים - לבנות בית שאליו יבואו חכמים להתוועד, ללמוד תורה ולקבל עצה והדרכה.
ב. והוי מתאבק בעפר רגליהם - יש לכבד את כל החכמים הבאים, ולתת לכולם הרגשה של התבטלות כלפיהם ודאגה לכל צרכיהם.

ג. והוי שותה בצמא את דבריהם - כל שיעור, כל שיחה, ללמוד בצמא, ברצון אמיתי לקבל תורה מפיהם.

ג. עניים בני ביתך
אבות פרק א ה: "יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו עניים בני ביתך"
הבית אמור להיות פתוח לכולם ללא הגבלה, "לרווחה" לכל רוחות השמים, לכל דכפין ודצריך.
פתוח לא רק באופן פיזי, אלא גם ובעיקר ביחס החם, בהקשבה בנכונות לעזור לכל אחד.
ו"היו עניים בני ביתך" - גם עניים הנצרכים למזון ולעזרה כלכלית, גם עניים ברוחניות הזקוקים לעזרה תורנית, וגם עניים בנפש, הזקוקים לתמיכה נפשית.
"בני ביתך" - שירגישו שהם חלק מבני הבית, שיכולים לבוא בכל עת, בכל שעה משעות היממה ובכל זמן שרוצים, ויכולים לגור בבית ככל שידרש.

ד. שניהם כאחד
לבית משפחת דרוקמן יש שתי כניסות, הכניסה משמאל הייתה התגשמות שלימה של "בית ועד לחכמים", והכניסה מימין הייתה התגשמות מופלאה של משנה ה במלוא מובן המלה. כשהבית הוא בית אחד ומיוחד.
ה. בית - משפחה.

לדעת האבן עזרא הביטוי "בית" הוא צאצאיו של האדם, "את יעקב איש וביתו באו", "בית אהרן".
האשה היא אחראית על גידול הילדים ויש לה חלק מכריע בעיצוב אישיותם.
עיקרו של חינוך הוא בדוגמא אישית ובמסירות לכל דבר שנצרך.

נאמר "כה תאמר לבית יעקב" ומפרש רש"י, "תאמר להן בלשון רכה". עומק הדברים הוא, שזו היא דרך החינוך האידיאלית, ולנשים יש כוח מיוחד של חינוך בדרך של אמירה רכה. הציפיה מהאם המחנכת שהיא תאמר את דבריה בצורה של אמירה של נעימות, ובעיקר בעשייה נעימה, ובאווירה שלווה.

ו. בית גדול - בית שמגדלים בו
מו"ח הרב דרוקמן זצ"ל היה רגיל לצטט את הגמרא במסכת מגילה שפירשה את הביטוי "בית גדול": "בית שמגדלים בו תורה", "בית שמגדלים בו תפלה". יש שני מרכיבים מרכזיים בבית, תורה ותפלה - ואותם צריכים לגדל, לרומם. גידול של תורה בלימוד ובחיים, וגידול של תפילה בהתמדה ובדבקות.
ועוד היה מוסיף: "בית שמגדלים בו חסד", את החסד לגדל ככל האפשר.

בבית משפחת דרוקמן באגף הימני מימין ישנה יחידת דיור נפרדת שהייתה מיועדת לקבלת חולים בכל שעות היממה, בהתנדבות מלאה. וזה אחרי שהייתה הרבנית רופאה במשרה מלאה במרפאות באזור - את החסד צריכים לגדל.
יהי רצון שאורות הבית הזה ישמשו מגדלור ללבבות רבים שיקבלו השראה מאורותיו המופלאים.

פרשת יתרו

כניסת שבת: 16:57

יציאת שבת: 17:54

כג' בשבט תשפ"ד

2.2.2024

שבת חברים

מועד טיאוט כבישים

כל יום חמישי

מועד פיננוי גזם

כל יום רביעי

ימי קבלת קהל

במשרדי הוועד

טלי שלומוב-מזכירות ועד

יום ד' - 16:00-19:00

ימים ב' ג' - 09:00-12:30

טלפון 08-8580368

נייד להודעות בלבד

0547624884 יטוסלו בשעות

העבודה .

כתובת מייל להודעות וחומר

לעלון

svaadshapira@gmail.com

איילה גואטה - מזכירת הישוב

יום א' - 09:00-14:00

050-6458453 להודעות בלבד

מיכאל דנינו - אחזקה

052-8883135

יואל נורני - עירוב

050-4169626

מוקד מועצה שפיר 109

08-8600733

תנחומים

**בית מרכז שפירא
כואב ומצטער עם
משפחת דרוקמן על
פטירתה של הרבנית
ד"ר שרה דרוקמן**

"מן השמיים תנחמו"

הספד הרבנית ד"ר שרה דרוקמן זצ"ל

מאת אדיר נעמן ראש המועצה

יִאֲמְרוּ אֵלָיו אֵיה שְׁרָה אֲשֶׁתְּךָ יִאֲמָר הִנֵּה בְּאֶהָל:
אוהלו של מורנו ורבנו הרב חיים דרוקמן זכר צדיק
וקדוש לברכה עטף כל דכפין וכל דצריך בחום ואהבה,
מה היה באוהלו? מה מיוחד בו? מה יצר את קדושת
המקום? "שְׁרָה אֲשֶׁתְּךָ"

הרבנית שרה דרוקמן, היתה עיקרו של בית ענק,
בו גדלה וצמחה משפחה ענפה,
ובו נוצרה קהילת תלמידים ותלמידות מפוארת
וגדולה.

אך לא רק הם זכו לטיפוחה,
גם קהילת היישוב הוותיק מרכז שפירא,
השכנות והשכנים זכו לרגעי חסד של שיחה, עצה
ורפואה.

הרבנית, הייתה רופאה חלוצה,
פורצת דרך עבור נשים דתיות רבות,
ולא רק חוכמת הרפואה בידה,
אלא גם חוכמת הלב בפועלה.
היא הייתה גם הרופאה לשבורי לב,
המחבשת לעצבותם של אלפי אורחים,
המתכנסים בכל עת אל ביתם הפתוח לחסד ותורה.
השבת אנו נזכה לקבל את התורה,
התורה לא ניתנה באש ולא ברעש אלא בקול דממה
דקה,

כך היו פעולותיה של הרבנית, בשקט ובצנעה.
אל חלק נכבד משיעוריו של מורנו ורבנו,
הייתה הרבנית מצטרפת בענווה,
יושבת בצד וכותבת את דברי התורה,
על מנת ללמוד וללמד בקדושה יתרה אותנו בפועלה,
איך בונים בית, קהילה ואומה.
נִשָּׂא לְבַבְנוּ אֶל-כְּפִים אֶל-אֵל בְּשָׁמַיִם,
שיעלה ארוכה ומרפא,

לְכָל-מְכַאֲבֵינוּ וּלְכָל-מְכֻתֵינוּ ויאמר די לצרותינו
התפללי גם את אלינו, בבקשה,
על בנינו, על הרי אלו קינו עד ששייב ריבוננו של עולם
חטופים לארצם, מתיישבים לאדמתם, פצועים
ולוחמים לביתם בבריאות איתנה
ונזכה אנו לראות בהשלמתם של תהליכי הגאולה.

ת.נ.צ.ב.ה

מילות פרידה מהרבנית ד"ר שרה דרוקמן

משפחת דרוקמן זכורה לי מהימים הראשונים להגיע
ליישוב. הייתי אז תלמיד כיתה ט מחזור ד' בישיבת אור
עציון. את שרה ראיתי לראשונה בליל שבת בחדר אוכל
של הישיבה יחד עם כל משפחתה.
המפגשים הישירים ביננו לאורך השנים היו מעטים - ולרוב
מקריים. לעיתים רחוקות נפגשנו באירועים ישוביים או
במרפאה.

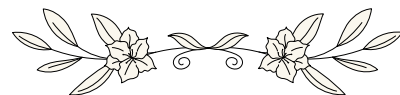
מפגש מטלטל במיוחד בו זכינו לפגוש באופן בולט וממשי
את כוחותיה ומיוחדותה של שרה היה ביום השני של ראש
השנה תשס"א. הזעקנו את שרה, שהשתתפה בתפילת
"ותיקין" בישיבה לטפל בהתקף לב פתאומי של חותני
שהתארח בביתנו. היא הגיעה בריצה לביתנו. החלה
בביצוע החייאה ודאגה שנזמין במהירות את מד"א. פעלה
במידות נחישות ומקצועיות והכל בשקט תוך הרגעת
המשפחה המבוהלת והמודאגת.

משפחתי ואני כרוב משפחות היישוב הוותיק ידענו והכרנו
את מעלותיה המיוחדות של שרה, אך רק משמיעת
ההספדים ניתן היה להבין את עומקם ועוצמתם האמיתית
של תכונותיה והשפעתה על כל סביבותיה.
אין ספק שלכתה של שרה מקרב קהילתנו משאירה חלל
משמעותי - אך זכרה, רוחה והשפעתה יישארו עמנו לעד.

טמיר אהרן

בשם ועד מרכז שפירא

והקהילה כולה

“אשת חייל מי ימצא”

הספדה של בתה הרבנית ברוריה ביננפלד

אמא יקרה ואהובה!

“אשת חייל מי ימצא”

נראה שהמזמור כולו נכתב עלייך אמא..

אשת חייל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה

איזה אשת חייל היית,

כמה טוב וחסד השפעת על העולם כולו!

“בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר,

גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה”

אמא אהובה, כמה אבא בטח בך וכמה טוב גמלת לו כל חייכם!

כולנו זוכרים איך באיזה יום הולדת שעשינו לך בירושלים אבא

שר לך את המזמור מתחילתו ועד סופו בהתרגשות רבה.

הייתם צוות שפעל בדרככם בהרמוניה מדהימה.

אבא תמיד עסק בצרכי ציבור באמונה ואת היית רופאה במשרה

מלאה ובמסירות מדהימה ועם כל זה אמא

מסורה לתשעה ילדים ואשת חסד מופלאה.

את זו שאפשרת לאבא לפעול ולהשפיע כל כך הרבה בעולם.

“ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה”

נודע בשערים בעלה בשבטו עם זקני ארץ”

צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל”

היית כמו רמטכ”ל שאחראי על הכל בכל בבית מהדברים

הגדולים עד הדברים הקטנים, בחריצות, באחריות

ובמסירות. כולל לכסח את הדשא ולקדוח בקירות. ומעולם

מעולם לא קיטרת על כך.

חיית כך בשלמות מפעימה בנוהל ובצניעות.

היית עזר כנגדו כל חייו.

ואבא ודאי היה אומר שלי ושלכם שלה הוא!

“פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה”

“כפה פרסה לעני וידיה שילחה לאביון”

איזה אשת חסד מופלאה היית, אי אפשר לתאר במילים את

החסד הענק שעשית עם בריותיו של הקב”ה.

נתת את כל כולך במסירות בלתי נתפסת. מעולם לא שאלת את

עצמך מה נח לי? מה אני רוצה? אלא, מה צריך? מה ראוי?

ממך למדנו שלא חכמה להכניס אורחים את מי שקל,

שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום.

כולם היו אהובים ורצויים אצלך, בליבך ובביתך, בסבלנות

מופלאה, גם לתקופות ארוכות וגם כשזה היה לא קל.

מעולם לא החשבת את עצמך. רק שאלת תמיד במה אני יכולה

לעזור? גם בשנים האחרונות שכבר היה לך קשה

שאלת כל הזמן- אני יכול לעזור לך במשהו?

אולי זה מה שהיה הכי קשה לך בתקופה האחרונה, שהרגשת

שאת כבר לא יכולה לתת, לעשות חסד..

כרופאה כל השנים תמיד כל אחר היה יכול לבא אליך בכל שעה

ובכל זמן ואת היית מוכנה ללכת לכל מקום שקראו

לך, היית מוכנה ללכת רחוק כדי לעזור או לתמוך במישהו

והסיפורים רבים מספור.

אמא אהובה כל כך אהבת את התורה

שנים היית באה לשיעורים במדרשה גם כשעוד עבדת כרופאה

במשרה מלאה ולמדת תורה עד שעות מאוחרות

מאוד ולמחרת הלכת כרגיל לעבודה.

זכינו שכמעט עד הסוף עוד באת למדרשה וכל כך שמחת ללמוד

תורה. זה כל כך החייה אותך.

“זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם

חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה”

עוד אהבה גדולה שהיתה לך אמא, זה ארץ ישראל.

אהבת מאוד לטייל, זכינו לטייל איתך לא מעט היית זוחלת אתנו

במערות ומטפסת על סולמות.

היית ממיטיבי הלכת, עשית את שביל ישראל בסביבות גיל 75 ולא

פחדת לנסוע לשום מקום בארץ ישראל, גם

בזמנים הקשים ביותר ובדרכים מסוכנות.

אמא אהובה

המילים רק מקטינות את הגודל

“רבות בנות עשו חייל ואת עלית על כולנה” לא כמליצה!!

“שקר החן והבל היופי אשה יראת ה’ היא תתהלל”

איזה יראת שמים היתה לך-

כל חיך מגיל 10 התפללת 3 תפילות ביום, גם כשעבדת כרופאה,

בדבקות ולא פספסת מעולם. ושנים רבות

פתחת את מנן הוותיקן בישיבה.

בימים האחרונים עוד מלמלת “רוח קודשך על תקח ממני..”

ותמיד קיבלת בשמחה ובשלמות את רצונו יתברך!

“תנו לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה”

איזה משפחה מופלאה זכיתם את ואבא להקים

דור ישרים מבורך ביראת שמיים ועשייה ברוכה בכל הארץ..

אבא ודאי מחכה לך ומקבל אותך בשמחה בשירת אשת חייל !

אמא אהובה

התפללי על כולנו שנזכה להמשיך בדרככם

ולהאיר מאורכם הענק בעולם כמידת יכולתנו

היי מליצת יושר על עם ישראל בזמן הקשה הזה

אמא יקרה.

המילה שאמרת הכי הרבה בתקופה האחרונה היא תודה, תודה גדולה,

מה הייתי עושה בלעדכם..

ואני רוצה להגיד תודה ענקית

לכל המשפחה המדהימה שלנו

אחיותי, ואחי היקרים גיסותי ואחייניותי המדהימות שטפלו באמא

באהבה ומסירות ענקית

אין כמוכם!!

זה ודאי היה לרצונך שזכינו ועזבת את העולם בדרך בביתנו שבו

חיית את כל חייכם בעשייה ובשמחה!

שנזכה כולנו להמשיך את שירת חייכם בעוצמות כפולות ומכופלות

ולחסיף טוב בעולם!

איך הכל התחיל..

אביה של שרה פרופ' יעקב נחום אפשטיין, אבי המחקר התלמודי בארץ. בגיל 52, חמש שנים לאחר שעלה ארצה, נשא לאישה את צפורה לבית דה-בר, שעלתה מהולנד, ולזוג נולדו שלושה ילדים: חיים, שרה, ויסכה. שרה נולדה בשמחת תורה תרצ"ד בירושלים. שרה למדה בבית הספר הדתי 'מעלה' מכיתה א' ועד כיתה י"ב. כילדה, אהבה להתגנב לחדר העבודה של אביה ולהסתכל עליו לומד. לפעמים התלוותה אליו לביקור בביתו של הסופר ש"י עגנון שגר בשכונת לביתם בשכונת תלפיות ושרה הקטנה הייתה יושבת לרגלי אביה בשקט ומקשיבה לדבריהם.

לתנועת הנוער בני עקיבא היא החלה ללכת בגיל מאוחר יחסית, רק באמצע שנות התיכון. היא הצטרפה לגרעין 'נתיבות' של בני עקיבא, ובסיום התיכון התגייסה, כמקובל אז בתנועה, לשירות בנח"ל. לאחר חודש של טירונות, הצטרפה עם חברי הגרעין שלה להכשרה בקיבוץ שדה אליהו, ועבדה שם רוב הזמן במטבח ובחדר האוכל. שם היא גם הגיעה למסקנה שלא תמצא את עתידה במסגרת קיבוצית. מספר חודשים לאחר מכן יצאה שרה לקמונה וריכזה את סניף רמת גן, הסניף שגם בעלה לימים, הרב דרוקמן, ריכז בנערותו. בתקופה זו היא התגוררה בבית דודה ודודתה בבני ברק, ובמקביל החלה לעבוד בבקרים כמזכירה בשכר בהנהלה הארצית של בני עקיבא. שם, במשרדי ההנהלה, ברחוב אחד העם 108 בתל אביב, היא פגשה לראשונה ברב דרוקמן, שכבר היה אז איש ההנהלה הארצית.

שרה לא הייתה מהדברניות. מידי בוקר היא הייתה מגיעה לחדרה, מבצעת את עבודות המזכירות בשקט ובמסירות, ומפסיקה את עבודתה רק לצורך תפילת מנחה. מצא חן בעיני הרב דרוקמן במיוחד הקפדתה על תפילה שלוש פעמים ביום. עם סיום שירותה בתנועה ועבודתה בהנהלה הארצית שבה שרה להתגורר בבית אמה בירושלים, ופנתה ללימודי רפואה באוניברסיטה העברית. המחשבות הראשונות להיות רופאה החלו כבר בשנות התיכון. היא חיפשה מקצוע שבו תוכל לעזור לאנשים. בתחילה חשבה להיות אחות, אך כששיתפה במחשבותיה את חברה לכיתה, שכנעה אותה החברה שמתאים לה יותר להיות רופאה. מתוך כשמונים סטודנטים בפקולטה לרפואה של האוניברסיטה העברית, הייתה שרה הסטודנטית הדתייה היחידה.

הקשר בין הרב דרוקמן לשרה היה אז עדיין בתחילתו. בקיץ תשט"ז, חודשים ספורים לפני שטס לשליחות בארה"ב, הציע הרב דרוקמן לשרה לחבור אליו ללימוד אצל רבו הרצי"ה. בהסכמת הרב למדו יחד מתוך הספר 'אורות ישראל', חלק מהספר אורות של אביו הרא"ה קוק.

בתקופת השליחות של חיים בארה"ב נשמר הקשר בין השניים באמצעות מכתבים. כשהרב דרוקמן חזר משליחותו אחרי החגים של שנת תשי"ח, הקשר התהדק וכשנה לאחר מכן, בטבת תשי"ט, הם באו בברית הנישואין וקבעו את ביתם בירושלים.

הרב דרוקמן והרבנית שרה דרוקמן ביום חתונתם

בתום חמש שנים בהן למד הרב דרוקמן בישיבת 'מרכז הרב' ושרה השלימה את לימודי הרפואה שלה, הם נקראו למשימה. הרב דרוקמן התבקש לעמוד בראש הישיבה התיכונית הצעירה 'אור עציון', והמשפחה עברה למרכז שפירא, כאן התגוררו הרב והרבנית עד יום מותם.

על בעלה אמרה "הוא ראש המשפחה ומורה הדרך שלנו. כולנו הלכנו בעקבותיו. כל השנים חלוקת התפקידים בינינו הייתה ברורה: הרב התמסר בעיקר לפעילות רבנית וציבורית, ואני לילדים ולבית". הרבנית עשתה הכל בבית: כולל לקדוח בקירות ולכסח את הדשא. היא לא הטרידה אותו בשום דבר, הוא התמסר לחלוטין לפעילות הציבורית. מלבד עבודות הבית לרבנית שרה היו תחומי עניין רבים, היא הייתה מציירת יפה, מתעסקת הרבה בגננות. כל הבית שלה מלא בצמחים. מטיילת, היא עלתה את המצדה בגיל 75. הייתה בחוג של מיטבי לכת.

יחד הקימו משפחה לתפארת 9 ילדים ומעל מאתיים נינים ונכדים וגם ילדים מאומצים והפכו למודל לאנשים רבים בארץ.

לפני כשנה וחודש נפטר הרב דרוקמן זצ"ל.

ביום שלישי כ' בשבט תשפ"ד בגיל 90 נפטרה שרה מהעולם והצטרפה לבעלה. מאות ממוקירי זכרה ליוו אותה בדרכה האחרונה.

הספידו: רב השכונה הותיקה הרב יוסף כפיר, רבה של העיר צפת הרב שמואל אליהו, ראש ישיבת אור עציון וחתנה הרב שמעון לפיד, השרה אורית סטרוק, ראש מועצת שפיר אדיר נעמן, בנותיה: הרבנית ברוריה ביננפלד, נאוה הכהן. הבן רמי דרוקמן, הנכדים: אלקנה ביננפלד, יסכה דרוקמן ואלנתן הכהן.

יהי זכרה ברוך !
תנצבה

מקור המידע :

מקור ראשון מאת: אלישיב רייכנר

כ' בשבט ה'תשפ"ד ואתר כיפה 30.14 נועה שטרנברג, חדשות כיפה

בישקט ובצנעה היא תורמת את חלקה

הרבנית ד"ר שרה דרוקמן הייתה לא רק אשתו של הרב דרוקמן זצ"ל, אלא דמות מופת ואישיות רבת פעלים וחסד בפני עצמה. כרופאה, כאם למשפחה ברוכת ילדים, וכמי שפתחה יחד עם הרב את ביתם לכל אדם - היא ניחנה במידה עצומה של מסירות נפש, המידה שהייתה מזהה כל כך גם עם הרב שנפטר לפני כשנה.

בדיוק לפני 50 שנה נבחרה הרבנית שרה דרוקמן על ידי מועצת ארגוני הנשים ל"אם השנה" הישראלית לשנת 1974.

את התואר היא קיבלה בטקס חגיגי שהתקיים במשכן נשיאי ישראל, מידי רעייתו של נשיא המדינה דאז, הגברת נינה קציר. בעיתון מעריב נכתב על הזכייה: "אם השנה" היא רבנית ורופאה המגדלת שבעה ילדים לתפארת. 'אם השנה' היא הפעם צירוף מופלא של אישה עובדת מחוץ לביתה במקצוע חופשי הרואה את עצמה קודם לכל רעיה לבעלה ואם מסורה לשבעה ילדים (מאז נולדה עוד בת), פלוס ילדה מאומצת, נכה. יו"ר מועצת ארגוני הנשים פנינה הרצוג אמרה לעיתון: "קודם כל היא אם, אבל היא גם סמל, ולכן מצאנו שעליה לצאת מהאלמוניות". הרבנית הסבירה אז: "חשבתי שזה לא בשבילי. טקסים, ורעש סביב וראיונות לעיתונות. אבל הסכמתי כי חשבתי שאת הערכים שאני מנסה להקנות לילדי, אולי אצליח בדרך זאת להעביר גם לאחרים".

בראשית שנות השישים התגוררו ביישוב רק משפחות מעטות, רובן ככולן משפחות של מורים. התושבים שמחו לשמוע ששרה דרוקמן היא רופאה כי יישובי המועצה האזורית היו זקוקים מאוד לרופאים ולאחיות. בהמשך הייתה רופאת משפחה במרפאה באשקלון ולתושבי היישובים בסביבה.

גם הרב דרוקמן וגם אשתו היו תמיד אנשים עסוקים. הרב דרוקמן, מלבד היותו ראש ישיבה ואיש חינוך, עסק תמיד גם בצרכי ציבור. הרבנית שרה, יצאה מידי בוקר בשעה מוקדמת לעבודתה כרופאה בחמישה מיישובי המועצה, ובשעות אחר הצהריים והערב קיבלה לא פעם חולים בביתה. ובכל זאת, בלוח הזמנים הצפוף של הרב ואשתו תמיד נמצא הזמן לעשות חסד עם כל אדם, ובבית השוקק חיים וילדים - תמיד נמצא מקום גם לאורחים לא מתוכננים.

בשנת תשמ"ב במהלך המאבק נגד עקירת חבל היישובים בסיני, עברה משפחת דרוקמן להתגורר בעיר ימית. אך המשיכו לנסוע לעבודתם גם משם. לימים סיפרה הרבנית דרוקמן שאהבה מאוד את תקופת המגורים בימית. "הרגשתי כאילו היו לי כנפיים", היא סיפרה בראיון לעיתון של מרכז שפירא. "כל השנים אנחנו מדברים על מצוות ארץ ישראל, אך בימית הרגשתי שבכל רגע ורגע אנחנו מקיימים את מצוות יישוב ארץ ישראל". עם זאת, הודתה הרבנית שהחיים בצל הפינוי המתקרב היו גם מתוחים. "היו ימים קשים בהם הסתובבתי עם לחץ פיזי בגלל המתח".

בחשוון תשנ"ד נפצע הרב דרוקמן בפיגוע ירי בדרכו לקריית ארבע ונהגו האהוב אפי איובי נהרג. אפי הי"ד הותיר אחריו את אשתו ימימה שהייתה בהריון, עם ארבעה ילדים קטנים. בין המתגייסים לסייע למשפחה, הייתה גם הרבנית דרוקמן. מידי שבוע, במשך כשנתיים, היא הגיעה לבית משפחת איובי בכפר דרום כדי לסייע בעבודות הבית. הרבנית גם הייתה מביאה איתה מכונת תפירה ומתקנת בגדים לא רק עבור בני המשפחה אלא גם עבור תושבים נוספים ביישוב. בנוסף לכל חסדיה הרבים הייתה הרבנית נהנת מאוד משיעורי תורה ומדריכה בנות רבות שחזרו בתשובה. משאלתה האחרונה לדבריה של אפרת בדיחי הייתה לתרום כליה אך מפאת גילה ומצבה לא הייתה יכולה לעשות זאת

הבית והלוח האיוחד הזה יחסר לכולנו, אך נמשיך לאמור לאורם כדי שהאור שהדליק לא יכבה.

מקור המידע :

מקור ראשון מאת: אלישיב רייכנר
כ' בשבט ה'תשפ"ד

הרב והרבנית ומימין ברוריה, נחום, אלישבע ויסכה

בני עקיבא!

"תנועת בני עקיבא מרכינה ראשה וכואבת את לכתה של הרבנית ד"ר שרה דרוקמן ע"ה, הרבנית שהייתה שותפה נאמנה להובלת הרוח התנועתית, הרבנית שפתחה את ביתה לכל חניך וקומונרית וכל חבר תנועה שהיו זקוקים לכך, הרבנית שתורתה ומסירות נפשה היו לימוד עוצמתי לתנועת בני עקיבא נפטרה ואנו נפרדים ממנה בצער ובכאב.

חברי התנועה השותפים יחד עם כל עם ישראל למאמץ
המלחמתי בימים אלה ילמדו מדרכה וממסירותה של הרבנית,
ימשיכו לקבל מהאור של הבית הזה שנבנה כאשר הרב חיים
והרבנית שרה הכירו זה את זו בתוך התנועה ומכוחו של הבית
הזה נמשיך להאיר בתורה,
בעם ובארץ."

70 ש"ס

שבת פרשת יתרו

ערב שבת:

16:58 כניסת ליל
17:15 קריאת חז"ל

ביום השבת:

16:00 אמוז מזרחיים
16:10 מזרחלק
16:30 מקדק
מנחה
פזמון
שירי סולל
17:55 קריאת וזחזח

אשה קדושה היא תעלה
עלה משרי דעני דעלה
בשערי משיקה
(משל לא ילא)

הרבנית שרה חיה דרוקמן זצ"ל

תהילים לילדים עם שלמה בנג'י

בשבת

שעה 13:30, שיעור בנים בלבד מגיל 5 ומעלה בבית הכנסת הספרדי.
בשעה 13:30 שיעור בנות בבית הכנסת האשכנזי. הגרלה וממתק לכל ילד בכל יום, ימים א-ה.

**בשעה 16:00 בצהרים בבית הכנסת
הספרדי. יחד עם שיריה כהן. קריאת
תהילים עם הגרלות ופרסים לילדים
מגיל 7 ומעלה.**

חלוקת פיצה לכל משתתף
לעילוי נשמת אביאל, אלדד, עודד, עידו ושן
ז"ל לשמירה על היישוב, החיילים
והחזרת החטופים ועל כל עם ישראל. ❤️

תהילים עם אריק טימסית

כל יום שבת בשעה 12:45
יילים לרפואת החיילים וכל עם
אל ופרשת שבוע . בית הכנסת
בהרחבה בשבת ..
שקיות הפתעה לכל ילד .

תנחומים

**לברכה
ברנדוימן על**

מות אחיה

"מן השמיים תנוחמו"

תגובות

לדינה גלאם על מות האח

"מן השמיים תנוחמו"

ברכות ואיחולים

למרים ודוד סרוסי
להולדת הנכד בן
לנופר ואור

פועדון תרבות הפנאי

עודד צפתי

עודד צפתי

"לירי האז ההם לאין כלותם"

בן קיבוץ דגניה ב', יוצר, חוקר ומספר סיפורים.
מערץ מושבע של הזמר העברי והתרבות הישראלית.
מהם השירים הנבחרים שהטביעו את חותמם על הסיפור
הישראלי המשותף שלנו,
כיצד ביטאו ועיצבו את רוח התקופה.
ומה הם הסיפורים שמאחוריהם.

המופיע הוא מסע מוזיקלי נוסטלגי ומרגש משולב בקטעי וידאו והומור נוגע ללב.

יום רביעי / כח' שבט / 7.2.2024/19:30

פתוח זכור! באו בלחה!
כח יום ראשון לתקיים כרזי

דמי
השתתפות
10 ש"ח

בס"ד ובהשתדלותינו:

אברהם (שנו):

מה שלומכם? איך עבר השבוע?

מאמינים ששבת היא שבת ארץ או??

השבוע היו לנו המון המון דברים בסניף!!

קודם כל רוצים להגיד שהיא מאש כיף לראות את כולם, בחזרות, בסקציות, ביום הפזת
החודש בנושא תורה!

החומר לעיון תורה!

היה לנו שבוע עמוס ומאורגן, אין עליכם!!

ל"ז שבת -

לימוד מדריכים - 15:00

מפקד מדריכים

מפקד - 15:30

מחכים לראות את כולסם

צוות שפ"ד ושילת הקומונרית

זש"ר (זיגל פלייאר)
מסדר קטן
הפעילות של
הז, מתחזקו
זש"ר (זיגל פלייאר):

א' בנות	א' בנים	ב' בנות	ב' בנים	ג' בנות	ג' בנים	ד' בנות	ד' בנים	ה' בנות	ה' בנים	ו' בנות	ו' בנים
	ארי אשר"אטיאס רח' אחוזת אתרוג 6/3					מעין מליח פרקש התאנה 19	אופיר שלומוב הרימון 11				

השעורים מתקיימים בשעה 13:00

מרים פרץ

מוצ"ש שעבר זכינו שהגיעה למועצה גברת מרים פרץ להרצאה מחזקת ומלאה השראה. מרים עברה בחייה פעמיים את השכול כאשר שני בניה נפלו בצבא ובעלה נפטר משברון לב. היא הלמודת כאב ואובדן באה כדי לחזק וללמד אותנו איך לנצח את הכאב ולא לשקוע ולמה חשוב לא למות איתם אלא לשמור על הרוח שלהם שתמשיך להתקיים בעולם. הרצאתה עוררה את הקהל להבין שזה הזמן לחיות! למען העם והארץ, כי בכל אחד לדבריה יש כד שמן בפנים ובמצב הכי קשה יש לנו טיפה ותפקיד האדם לקחת את הטיפה הזאת ולהדליק את השלהבת. תודה לך מרים!

שותלים ומטפחים

ביום חמישי התקיימה פעילות של קק"ל ושתילת צמחי תבלין ופרחים בגינת בני עקיבא לרגל טו בשבט. הייתה פעילות מקסימה, איכותית מלמדת ומהנה.

יישר כח למדריכים מקק"ל שהעבירו את הפעילות בצורה חוויתית וכיפית במשחקים והפעלות ותודה לגנן עוז על הכנת הגינה והשתילים. כל הכבוד לילדים שהגיעו ושתלו.

בית ספר למוסיקה

בהדרכת מורים מנוסים

פיתוח קול | פסנתר | אורגנית

בשיעורים פרטיים * זוגיים * קבוצתיים

הפעלת החוגים מתחדשת!

ביום ראשון | כ"ה בשבט | 04.02

בשלוחות:

חדר המוזיקה, מרכז למידה אבן שמואל

סטודיו מתנ"ס שפיר

לתיאום יום ושעה: ילנה 052-5718122

ההרשמה באתר המתנ"ס

לפרטים והנחיות נגישות: מתנ"ס שפיר 08-8612777

הכנסת ספר תורה

ביום שני השבוע הכנסו הזוג היקר ג'ואל ודוד אטיאס בתהלוכה ושירים ובשמחה גדולה ספר תורה חדש לבית הכנסת הספרדי. בכך זיכו את הישוב בברכה, שבהכנסת ספר תורה. את הספר הקדישו להצלחת עם ישראל וצה"ל. תודה לכם על הזכות! והרבה ברכה במעשכם!

לעילוי נשמתה
של רעיית מורנו ורבנו, הרבנית
שרה חיה דרוקמן ע"ה

ל'אדם כולו, למחשבתו, לדיבורו, ולמעשיו של האדם. כך גם בלוח השני: "לא תרצח", "לא תנאף", ו"לא תגנוב" הן מצוות הנוגעות למעשים. הדיבר שאחריו עוסק בדיבור: "לא תענה ברעך עד שקר", והדיבר האחרון שבעשרת הדיברות מתייחס למחשבה: "לא תחמוד". אם נתבונן, נשים לב כי לעומת המצוות שבין אדם למקום, שם התחילה התורה בעניינים הנוגעים למחשבה, המשיכה בדיבור, וסיימה במעשה, במצוות שבין אדם לחברו הסדר הפוך:

ראשית המעשה, לאחר מכן הדיבור, ולבסוף המחשבה. בדברים אלו יש מסר חשוב ביותר בעבורנו. כל אדם מבין שעניינים שבין אדם למקום קשורים לאמונה, דהיינו למחשבה, אך היהדות מחדשת

שאין די באמונה בלב. על האמונה להתבטא לא רק בדיבורו של האדם מישראל, אלא אף במעשיו. גם בלוח השני מודגש חידושה של תורתנו; העובדה שאין לפגוע בחבר במעשים היא דבר מובן, פשוט. אך התורה אינה מסתפקת בכך ומורה כי עלינו להישמר מפגיעה בזולת גם בדיבור, ואפילו במחשבה. חוקים אנושיים קובעים לאדם מה לעשות, ולכלל היותר מה לומר. תורתנו האילוהית מכוונת את האדם כולו לחיי קדושה וטהרה, בין אדם למקום ובין אדם לחברו, במחשבה, דיבור ומעשה.

במרכז של פרשתנו, פרשת יתרו, נמצאת ההתגלות האדירה, החד-פעמית, של ריבוננו של עולם אל בני ישראל. הקדוש ברוך הוא יורד על הר סיני, ומצווה אותנו את עשרת הדיברות. בעשרת הדברים הללו מודגשת כוונת התורה באופן כללי: הדרכת האדם כולו, על כל רבדיו וחלקיו.

ראשית, כפי שתר"ג המצוות מחולקות למצוות שבין אדם למקום ומצוות שבין אדם לחברו, כך גם בעשרת

הדיברות, ה"לוח" הראשון מוקדש

לבין אדם למקום, והשני לבין

אדם לחברו. נוסף על כך, תר"ג

המצוות מדריכות את האדם

כולו, כלומר, התורה איננה מורה

לנו רק אילו מעשים עלינו לעשות

ומאילו מעשים להימנע, אלא גם

מדריכה אותנו ביחס לדיבורנו ומחשבותינו. התורה

מחנכת אותנו לשלמות בכל המובנים. הדרכה כוללת

זו באה לידי ביטוי מיוחד בעשרת הדיברות.

שני הדיברות הראשונים בלוח הראשון הם: "אנוכי"

ו"לא יהיה לך", כלומר, עיקר עניינם הוא האמונה

שנמצאת בלב ובמחשבה. הדיבר השלישי הוא "לא

תישא", המתייחס אל הדיבור, ושני הדיברות שאחריו,

"זכור את יום השבת" ו"כבד את אביך ואת

אימך" מתייחסים למעשים. יש כאן

הדרכה אילוהית שמתייחסת

התורה מחנכת אותנו לשלמות בכל המובנים, במחשבה דיבור ומעשה

חכמת נשים בנחה ביחה

נפלה עמרת ראש

אבלים וכואבים את לכתה של הרבנית שרה דרוקמן ע"ה
אנחת חבר כחבר, תלמידת חכם, משיירי דור דעה, שעמדה
במשך שנות דור לצידו של מו"ר זצ"ל, בצניעות ובדביקות,
בחיווך הדור ובמשימותיו.

ביחה וליבה היה פתוח לרווחה מארבע רוחות הארץ, לרבבות
של מבקרים, ובכללם תלמידי הישיבה ובוגריה שראו בבית זה
את ביחם, והתקבלו בכל עת וכל שעה באהבה גדולה.
למדה תורה באהבה גדולה ובמסירות.
העמידה דורות ישרים על בני ובני בנים המאירים את העולם
באורה של תורה ובמעשים טובים

בית הישיבה הגבוהה אור עציון
רבניה, עובדיה, תלמידה ובוגריה

כס"ז

"ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל"
ויפקדו את האהל תלמידים רבים,
יומם ולילה.
וימלא האהל תורה,
קדושה וטהרה.

ויבנסו אל האהל
אנשי צבור, חברי כנסת,
ויתקבלו בו החלטות כבודות משקל.
ספרים עומסים מקיר לקיר
מסוקכים על שירים ושעורים.
וגר דולק מערב שבת לערב שבת,
אינסוף אורה.
וברכה שבעטה מצויה.
וענן קשור על האהל.
מנשב את תורתה של ארץ ישראל,
מחבר בין שמים וארץ,
ממטיר נשמי ברכה
לכל ארבע רוחות.

"ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל"
כל האור והטוב הזה יורד לעולם
מנוחה.
בשהיא באהל.

הכנסת שרה חיה דרוקמן
כ"ז

רחמי אלוא

